

15-dniowy liczy się od dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia.

§ 2. Do jednostek gospodarki uspołecznionej, które nie złożyły dokumentów, o których mowa w § 1 zarządzenia, banki — po upływie terminu określonego w § 1 zarządzenia — wystosują pisemne upomnienia z uprzedzeniem, że nieotrzymanie przez banki odpisów zawiadomienia o nadaniu numeru statystycznego (pisma stwierdzającego zwolnienie od

obowiązku) w ciągu 30 dni od daty upomnienia spowoduje wstrzymanie obsługi finansowej danej jednostki, tj. odmowę wykonywania wszelkich dyspozycji ze wszystkich rachunków bankowych jednostki do czasu złożenia wymienionych wyżej dokumentów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

14

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 30 grudnia 1966 r.

w sprawie lokalizacji stacji doświadczalnej oceny odmian.

Na podstawie § 11 uchwały nr 399 Rady Ministrów z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie organizacji gospodarki nasiennej i zabezpieczenia zaopatrzenia rolnictwa w kwalifikowany materiał siewny zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się lokalizację nowej stacji doświadczalnej oceny odmian typu rolniczego w Rejonowym Rolniczym Zakładzie Doświadczalnym w Lubaniu, poczta Kościerzyna, powiat kościerski, województwo gdańskie.

§ 2. Likwiduje się stację doświadczalną oceny odmian typu rolniczego, zlokalizowaną zarządzeniem Ministra Rolnictwa z dnia 8 kwietnia 1960 r. w sprawie zmiany lokalizacji stacji doświadczalnych oceny odmian (Monitor Polski

Nr 42, poz. 205) w gospodarstwie Mały Klincz Rejonowego Rolniczego Zakładu Doświadczalnego w Lubaniu, poczta Kościerzyna, powiat kościerski, województwo gdańskie.

§ 3. Stację doświadczalną oceny odmian wymienioną w § 1 obowiązuje zakres działalności, ustalony w § 4 i 5 zarządzenia nr 163 Ministra Rolnictwa z dnia 27 października 1961 r. w sprawie powołania wojewódzkich stacji doświadczalnych oceny odmian.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1966 r.

Minister Rolnictwa: w z. *S. Gucwa*

15

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 29 grudnia 1966 r.

w sprawie trybu uzgadniania cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane przez przedsiębiorstwa resortu Centralnego Urzędu Geologii na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 10 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 5 lutego 1963 r. w sprawie cen artykułów nietypowych i opłat za nietypowe usługi (roboty) przemysłowe wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1963 r. Nr 17, poz. 96 i z 1966 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykułami nietypowymi w rozumieniu zarządzenia są wyroby nie objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami, których produkcja ma charakter jednorazowy i wykonywana jest na warunkach technicznych określonych indywidualnie przy każdym zamówieniu.

2. Produkcją jednorazową jest również produkcja małoseryjna, jeżeli ma charakter niepowtarzalny.

3. Nietypowymi usługami (robotami) przemysłowymi są usługi nie objęte obowiązującymi cennikami i taryfami, wykonywane na indywidualne zamówienia.

4. Przez użyte w dalszych przepisach zarządzenia określenia:

- 1) artykuły nietypowe — należy rozumieć również nietypowe usługi (roboty) przemysłowe,
- 2) wykonawca — należy rozumieć Zakłady Mechaniczne Urzędów Wiertniczych w Sosnowcu, Przedsiębiorstwo Poszukiwań Geofizycznych (w zakresie urządzeń geofizycznych) i Przedsiębiorstwo Państwowe „Wydawnictwa Geologiczne” (w zakresie przemysłu poligraficznego) oraz przedsiębiorstwa geologiczne i hydrogeologiczne (w zakresie artykułów i usług przemysłowych).

§ 2. 1. Ceny nietypowych artykułów produkowanych dla jednostek gospodarki uspołecznionej przez wykonawców podległych Centralnemu Urzędowi Geologii uzgadniają w drodze porozumienia wykonawca z zamawiającym na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Uzgodnione ceny, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu:

- 1) przez kierownika jednostki bezpośrednio z Urzędem nad wykonawcą po uprzednim zaopiniowaniu kalkulacji przez głównego księgowego tej jednostki — jeżeli wartość zamówienia jest wyższa od 100.000 zł, a nie przekracza 500.000 zł,
- 2) przez Prezesa Centralnego Urzędu Geologii po uprzednim zaopiniowaniu kalkulacji przez Dyrektora Departamentu Finansowo-Księgowego — jeżeli wartość zamówienia przewyższa 500.000 zł.

§ 3. 1. Podstawą do uzgodnienia ceny jest kalkulacja planowanego kosztu własnego, sporządzona przez wykonawcę po otrzymaniu przez niego zamówienia.

2. Kalkulacja planowanego kosztu własnego powinna być sporządzona zgodnie z zasadami kalkulacji kosztów obowiązującymi wykonawcą i według wzorów obowiązujących w tym zakresie.

3. Przy sporządzaniu kalkulacji, o której mowa w ust. 2, należy uwzględnić zysk, jaki wykonawca osiąga z produkcji wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego, jednak nie wyższy niż przeciętny zysk osiągany z całości swej produkcji.

4. Jeśli ceny wyrobów typowych najbardziej zbliżonych do artykułu nietypowego nie pokrywają kosztu ich produkcji, należy w kalkulacji artykułu nietypowego uwzględnić zysk w wysokości 5%.

5. Przez produkcję najbardziej zbliżoną do produkcji danego wyrobu nietypowego należy rozumieć produkcję artykułu lub grupy artykułów dających się porównać z artykułem nietypowym pod względem przeznaczenia lub technologii wytwarzania.

6. Przeciętnym zyskiem osiąganym z całości produkcji (ust. 3) jest zysk wykazany w ostatnim pełnym rocznym zamknięciu bilansowym.

§ 4. Jeżeli faktycznie osiągnięty zysk z produkcji nietypowej przewyższa zysk określony w kalkulacji (§ 3 ust. 4) więcej niż o 3% w stosunku do kosztu produkcji, różnicę tę uważa się za zysk nieprawidłowy. Rozliczenia z zysku nieprawidłowego regulują odrębne przepisy.

§ 5. 1. Jeżeli artykuł nietypowy różni się od artykułu typowego, objętego cennikiem obowiązującym wykonawcę lub na który ustalona została cena przez organ właściwy dla wykonawcy, tylko zmianami w wykonaniu i wyposażeniu, podstawą do uzgodnienia ceny (§ 2) jest cena artykułu typowego, którą zwiększa się lub zmniejsza o różnicę kosztów wynikającą z dokonanych zmian, z uwzględnieniem przypadającej od tej różnicy stawki zysku osiągniętej na artykule typowym.

2. Przepisy § 3 ust. 4—6 stosuje się odpowiednio.

§ 6. 1. W wyjątkowych wypadkach (np. nietypowych skomplikowanych remontów urządzeń wiertniczych), gdy w chwili zawierania umowy dane dotyczące warunków technicznych nie pozwalają na sporządzenie dokładnej kalkulacji, wykonawca sporządza kalkulację orientacyjną, na której podstawie uzgadniana jest wysokość limitu ceny artykułu nietypowego.

2. W razie gdy określony został limit ceny, cenę ostateczną określa się na podstawie kalkulacji wynikowej. Jeżeli cena określona na podstawie kalkulacji wynikowej jest wyższa od limitu ceny, za cenę ostateczną przyjmuje się cenę równą limitowi.

§ 7. 1. Kalkulację kosztu artykułu nietypowego wykonawca przesyła zamawiającemu w ciągu 14 dni od daty zamówienia.

2. Jeżeli zamówienie dotyczy bardziej skomplikowanego artykułu nietypowego, termin opracowania kalkulacji może być przedłużony w drodze pisemnego porozumienia wykonawcy z zamawiającym.

§ 8. 1. Uzgodnienie ceny następuje przez pisemne potwierdzenie przez zamawiającego w ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji opracowanej przez wykonawcę.

2. W ciągu 7 dni od daty otrzymania kalkulacji zama-

wiający może zgłosić na piśmie zastrzeżenie dotyczące poszczególnych pozycji kalkulacji lub ogólnej wysokości ceny z niej wynikającej.

3. Wykonawca w ciągu 7 dni od daty otrzymania zastrzeżeń zawiadamia zamawiającego o przyjęciu zastrzeżeń i uzgodnieniu ceny bądź odrzuceniu zastrzeżeń i niezgodnieniu ceny.

§ 9. 1. W razie niezgodnienia ceny między wykonawcą a zamawiającym, który podlega Centralnemu Urzędowi Geologii, ceny ustalają:

1) Dyrektor Departamentu Ekonomiki Prac Geologicznych w imieniu Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z kierownikiem jednostki organizacyjnej, której podlega zamawiający — jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł,

2) Prezesa Centralnego Urzędu Geologii — jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł.

2. W razie niezgodnienia ceny między wykonawcą a zamawiającym nie wymienionym w ust. 1 wykonawca równocześnie z powiadomieniem zamawiającego o niezgodnieniu ceny (§ 8 ust. 3) zawiadamia o tym:

1) Departament Finansowo-Księgowy — jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 100.000 zł,

2) Prezesa Centralnego Urzędu Geologii za pośrednictwem Departamentu Finansowo-Księgowego — jeżeli wartość zamówienia przewyższa 100.000 zł.

3. Zawiadomienie wykonawcy jest równoznaczne z wnioskiem o ustalenie ceny; w związku z czym do zawiadomienia powinny być dołączone wszystkie materiały dotyczące proponowanej ceny.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 2, ceny ustalają:

1) Dyrektor Departamentu Ekonomiki Prac Geologicznych w imieniu Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z jednostką organizacyjną, której podlega zamawiający — jeżeli wartość zamówienia nie przewyższa 500.000 zł,

2) Prezesa Centralnego Urzędu Geologii w porozumieniu z ministrem nadzorującym zamawiającego — jeżeli wartość zamówienia przewyższa 500.000 zł.

§ 10. Jeżeli porozumienie co do ustalenia ceny nie zostanie osiągnięte, cenę ustala Państwowa Komisja Cen, z tym że w razie gdy wartość zamówienia:

1) nie przewyższa 500.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 1) — wniosek o ustalenie ceny powinien być skierowany do Państwowej Komisji Cen za pośrednictwem Centralnego Urzędu Geologii,

2) przewyższa 500.000 zł (§ 9 ust. 4 pkt 2) — wniosek kieruje Prezes Centralnego Urzędu Geologii.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Prezes Centralnego Urzędu Geologii: w z. Z. Tokarski

16

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 5 stycznia 1967 r.

w sprawie ustalenia siedzib i właściwości miejscowej okręgowych i obwodowych urzędów jakości i miar.

Na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o utworzeniu Centralnego Urzędu Jakości i Miar (Dz. U. Nr 23, poz. 147) oraz § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1967 r. w sprawie zasad organizacji okręgowych i obwodowych urzędów jakości i miar oraz określenia ich właściwości miejscowej i siedzib (Dz. U. Nr 2, poz. 5), za zgodą Prezesa Rady Ministrów zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się siedziby oraz właściwość miejscową okręgowych i obwodowych urzędów jakości i miar w załączniku do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 9 stycznia 1952 r. w sprawie ustalenia zakresu właściwości terytorialnej okręgowych i obwodowych urzędów miar oraz ich siedzib (Monitor Polski Nr A-7, poz. 65).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1967 r.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: Z. Ostrowski